

BALADY

(2010 – 2011)



Zdeněk Joukl

BALADA Z ÚŘADU PRÁCE

(ÚVOD)

Když padal první sníh,
začal jsem psát baladu,
abych měl o čem snít,
a též si zlepšil náladu.

(ÚŘAD PRÁCE POPRVÉ)

Dáma sedí na lavici
na Úřadu práce,
s sebou spisů má krabici,
i to může stát se.

Pracovala v textilce,
dobře, dlouhá léta,
práce končí ve chvílce,
čínský obchod vzkvétá.

To, když lidé koupí
levné cizí šmejdy,
když jsou takto hloupí,
práce jde do kejdy.

Na lavici vedle
sedí mužská „troska“,
pár let jezdil v sedle,
teď je z něj jen vozka,

Podnikatel známý,
dopustil se chyby,
při finančních kláních
věřil ve své lidi.

Začali spolu povídat
o známostech a podobně,
na hezké časy vzpomínat,
rozuměli si ohromně.

Měli lepší náladu,
když šeptali své obavy,
muž šel první na řadu
na úřednické rozpravy.

Dozvěděl se povinnosti,
dokonce ale i svá práva,
bylo toho vskutku dosti,
úřednice ho měla „ráda“.

Vyšel rychle ze dveří,
bledý jako křída,
ničemu již nevěří,
čeká ho prý bída.

Dáma se s ním minula,
lehounce se smála,
když pak zpátky „přišla“,
na nohou sotva stála.

(SEZNÁMENÍ)

Zašli spolu na kávu,
co se dělá v džezvě,
byla opět za dámu,
on se choval něžně.

Líto jí bylo, že dal lumpům
důvěru
že daně byly změněny,
že udělal si mnoho divných
úvěrů,
a že žil dlouho bez ženy.

Litoval, že měla smůlu,
že přišla také o práci,
vylétla jak včela z úlu,
když nastoupili Poláci,

Hlavu mu dala na rameno,
neboť jí bylo do pláče,
řekl jí prvně Magdaleno,
tak nabídla mu koláče.

(PODNIKÁNÍ)

Hned měli lepší náladu
a začali „kout pikle“,
jak zvýšit práce náhradu
a jak podnikat rychle.

Starou firmu obnovit
to nedalo moc práce,
muž se musel oholit
a ona za něj vdát se.

Podnikání ve dvou
je přece jenom lehčí,
výhody dost vedou,
problémy jsou hned menší.

Firma jela jako drak,
obrat rostl do výše,
náklady šly naopak,
účetní vše popíše.

Stále je něco potřeba,
auto, šaty, dovolená,
zvýšila se spotřeba,
více než je povolená.

Postupně přestal tvořit
a také rozvíjet firmu,
začal se dámám dvořit,
úspěch druhých, ten krev pil
mu.

(SVÁDĚNÍ)

Přesto naši dva manželé
měli se stále rádi,
byli k sobě jak andělé,
jako za svého mládí.

Je to ovšem stále stejné,
když muž se doma dlouho
nudí,
pak láska po jiných vzejde,
ať bohatí jsou nebo chudí.

Přijde jedna fešanda
trochu volných mravů,
snů je plná veranda,
ale také žalů.

Dvě právě plnoleté hihňalky
blížily se k domu,
trhaly muže jako fialky,
nikdo nevěřil však tomu.

Kdopak by divil se sázce,
která je právě napadla,
že manželově lásce
nastaví svoje „chapadla“ ?

Přeci svoje mládí,
poprsí i zadečky,
hned manžela svádí
a zvou ho na tanečky.

Velmi se mu líbily,
to nutno ovšem říci,
vše možné mu slíbily
pak pily slivovici.

Který muž by odolal,
zvláště, když mu lichotily,
rád se vzhledem pokochal,
když se s ním vyfotily.

Jedna se k němu vinula
a druhá cvakla spouští,
skončila láska minulá,
když vedly ho do houští.

Najednou deka na trávě,
jedna dívka se svléká,
tváří se při tom lákavě,
druhá hlídat je spěchá.

Děvčata měla legraci,
muž to bral však vážně,
ony rozum neztrácí,
na něj přišly vášně.

(DOMA)

Doma mu žena vaří,
s láskou zdobí ubrusy,
jemu se zatím daří
setřít rtěnku u pusy.

Období bylo chladné,
bez polibku doba plynula,
též její boky ladné
ruka muže prvně minula.

Také ubyla pohoda,
muž je teď často venku,
žena má zájem o boha
a občas si dá sklenku.

Volá na muže : "Lád'ó,
kdy přijdeš opět domů?
Bude to dřív než ráno?
Koho pak vezmeš k tomu?"

„Proč se již tolik nesměješ,
proč se často mračíš,
kdy víno mi zas naleješ,
proč odchodem strašíš?"

Děvčata mlčet neumí,
po čase všichni ví to,
to, o čem se nemluví,
co ženě však je líto.

Dohnala muže k přiznání,
i když se bránil dlouho,
potom ho z domu vyhání
a říká mu jen „moulo“.

Radost spadla do smutku,
když muži všechno došlo,
pro chvilkovou pohnutku
zahodil všechno, co šlo.

(ROZVOD)

Budou muset k soudu,
aby jim po letech,
po vypnutí proudu
rozdělil majetek

Když nemáte batolata
a jste si celkem cizí,
rozvedem vás natotata
a tím manželství zmizí.
Ženě dáme byt, nábytek a
skříň plnou knížek,
muži auto, chatu, lano na
zdolání výšek,

Žena vzlyká, potom pláče,
ještě, že to umí,
popochází jako ptáče
s povahou holubí:

„Že se v tobě zklamu,
že si najdeš jinou,
že mne necháš samu,
je tvou velkou vinou !“

(PO ROZVODU)

Děvčata plná radosti
muže si přivlastnila,
neměla jiné starosti,
o bohatství svém snila.

Hotely k žití postačí,
jsou ale hodně drahé,
v nich večery se protančí
a nemusí být vlahé.

Obraly ho o zlato,
o peníze bytné,
na problém je počato,
kde se teď on chytne?

Dárků stále méně
i úsměvy jsou horší,
pochybností sémě,
že všechno brzy skončí.

Muži přec nejsou pitomci,
tohle všechno tuší,
však nepřemýšlí o konci,
proč manželství ruší?

Prodals chatu, prodals garáž,
auto zrezivělo,
teď se o peníze staráš,
aby ti jich nechybělo.

Na jednoho toho je moc,
bez ženy, bez přátel, bez
práce,
ještě může přijít nemoc,
každý druhý na něj hněvá se.

Bylo mu to zapotřebí,
za tu trochu nálady,
udělat si v duši bebí
řešit stále záhady?

Dal ses rychle na drogy,
nejdřív měkké, potom hašiš,
nasadils jí parohy,
teď to ovšem draze splatíš !

Peníze mu chybí,
jakkak tohle poddá se?
Nikdo ho neživí,
bude muset do práce.

(ÚŘAD PRÁCE PODRUHÉ)

Na pracovním úřadu
čeká smutná postava,
jen málo má půvabu,
s řetízkem si pohrává.

Dostal jej od ženy,
když ho měla ráda,
nemá velké ceny,
přec s ním denně spává.

Dřív mu nosil štěstí
a zaháněl smůlu,
býval dobrou zvěstí,
ornamentem trůnu.

Do haly vchází dáma,
hezká a sebejistá,
prohlíží si pána,
něco se říci chystá:

„Poznala jsem tě podle
přívěsku,
bývalý muži - bohudíky,
díval jsi se na práce vývěsku,
že hledám nové pracovníky?

Takové, co nikdy nezklamou,
co drží svoje slovo,
co paměť nemají dřevou,
nemluví hodně toho,

To ale nechci sama,
podobné chtějí všichni,
s každým tě čeká drama,
na to si rychle zvykni,

Budeš se muset změnit
nebo sem chodit stále dále,
nestačí zuby cenit,
být hvězdou na tanečním
sále!

BALADA O KRVI

Zase jsme první na světě,
jenže to není v hokeji,
nemoc na postel zavře tě,
vnitřnosti občas bolejí

Šest tisíc mužských,
ročně jde pod kytky,
vlivem slov kluzkých
končí jim polibky

Frajer až na půdu
a skeptik ze zásady,
narazil na zrůdu,
a zůstal bez nálady

Táta neznal testy
a dožil se slušného věku,
nemá tedy resty,
výčitky jsou mu jenom
k vzteku

Uběhlo několik let
a muž ztrácí jistotu,
stolici mu barví krev,
dozvonilo chichotu

To nebude nic,
to jistě brzy přejde,
jak Švejk do Budějic,
vždyť také o nic nejde

Příště se raději nedívá,
ať nekazí si neděli,
se ženou se večer nelíbá,
a rádi se též neměli

Rozhod se dělat hrdinu,
a nikomu nic neříci,
trpěl i celou hodinu,
a nebyl k tomu věřící

Častokrát potkal doktora,
ale bylo mu to trapné,
být „ostříhaný“ dohola,
je jako mít v mládí akné

Přibylo dále bolesti
a krve, co šla z těla,
k lékaři ho pak dovésti,
ženuška jistě chtěla

Jenže ji neřek' zholá nic,
nechtěl ji dělat starosti,
vždyť nemá přece nohavic,
a o nemoci znalosti

Krev by prý pro něj cedila,
jenže jí nedal šanci,
večer pak tekla tequila,
o nemocech žádné cancy

Na pistoli měl papíry,
chodil jí hladit v noci,
na pažbě měla safíry,
a hlaveň zvlhlou z rosy

Nebál se odchodu,
bál se jen umírání,
držel si pohodu
a ženu k zulíbání

Třesknutí toho výstřelu
vzbudilo denní ptáky,
ukončil žití výměru,
rozhodil krve máky

Oblékl ženu, děti, vnoučata
do smutných černých šatů,
všechna ta uslzená poupata,
poznala bezmoc matů

Penzi měl na dosah ruky,
chtěl užívat plně život,
zatím přidal milým muky,
a další ze smutných příhod

Po pitvě bylo řečeno,
že by měl velkou naději,
kdyby mu bylo veleno,
nebo se choval zraleji

BALADA NEČTENÁ

Tak toto zlomyslní nečtou,
ani milovníci horrorů,
zde totiž splní lásku věčnou,
a není tu drsných hovorů

Tady se drží za ruce,
a úsměvy se hýří,
štěstí je stále v záruce,
a faux pas se přehlíží

Prostě to není ke čtení,
na rozdíl od bulvárních novin,
lumpů je plné sklepení,
a chybí tady spousta konin

Vůbec nikdo tu netrpí,
nebude další vražda,
žádný se druhým nehrbí,
o štěstí se občas zazdá

Mladík dá milé kamélie,
soused sousedovi pomůže,
chybí tu denní tragedie,
manžel jde ženě pro růže

Tohleto není ke čtení,
není tu žádné drama,
prázdné je nové vězení,
vdova nekončí sama

(Manželé:)

Život jim tekł jako voda,
bez povodní a sucha,
občas jim štěstí rámě podá,
pokyne přátel ruka

Měli se rádi, a tak se vzali,
tři děti spolu vychovali,
i když to nebylo módní,
byli k sobě stále hodní,

Nadávky od hlupáka,
byly pro ně jen poctou,
klidně, ať si huláká,
stejně se v „nebi“ octnou

Víno jen občas pili,
aby peníze zbyly,
dali je tam i tam,
fandili charitám

Taková normální rodina,
co závidí ji spodina,
lidi se k nim právě nehrnou,
neznají historku pepnou

Žili dále v klidu,
důchod měli oba,
nemělo to chybu,
kolem nich šla zloba

Neškodili nikomu,
dá se říci naopak,
vytvořili ikonu,
měla by se zachovat

BALADA NEPŘIZPŮSOBIVÁ

Nemám rád lenochy,
ani příživníky,
za každé epochy,
odejděte - díky

Nemám rád zloděje,
a také, ty co řvou,
na druhé pomeje,
první mít pod vodou

Dát je zas do košů,
a pouštět ke dnu,
z vylezlých hastrošů,
led padá v lednu

Nemám rád mačety,
zaťaté do hlav,
kamení nálety -
jinak se pobav

Dělají přestupky,
jeden dál za druhým,
nemají předsudky,
s okem hned zarudlým

Nemám rád Kocába,
nemusím Uhla,
grázlíkům nahrává,
slušnost tot' smůla

Skrývat se za rasu,
zmate jen hlupáky,
desítky mamlasů,
popíjí tupláky

Barva pleti výhodou,
tak jako rudá knížka,
soudit je přec nebudou,
není tu Jeník Žižka

Jsou i nová řešení,
třeba školy práce,
více míst ve vězení,
jen do toho dát se

Zaplatit za práci,
a to hned na ruku,
pomocť při štrapáci,
dát žití záruku

Nejde tu o rasu,
tady jde o činy,
nehledat „okrasu“,
ale jen příčiny

Volby jsou za dveřmi,
to bude opět slibů,
občane, zas věř mi,
má strana nemá chybu

BALADA O ŘECKU

Nemohu mít všecko,
není na to vhodný čas,
vemte třeba Řecko,
hrozí, že ho vezme d'as

Řekové jsou sekáči,
co nasekali dluhů,
půda samé bodláčí,
ještě tak mítI sluhu

Oni totiž zapomněli,
že je nutno platit dluhy,
žili dlouho nad poměry,
pod obloukem krásné duhy

Je to sice ke vzteku,
že budou nižší platy,
jiného pak všeléku,
není hned za vraty

Rozbíjeli výlohy,
a pálili auťáky,
jaké to má výhody?
Přinese to zlatáky?

Snaží se šetřit vláda,
co jiného ji také zbývá?
Nedělá škrtý ráda,
dav jí pohřební písně zpívá

Jsou i jiné hodnoty,
než má vepřík v žitě,
nejsou na to poroty,
řekneš, „Milá, chci tě“

Více makat,
míň se flákat,
ve večerní hodině,
běžet rovnou k rodině

Tučný a sladký dort,
je nezdravý a drahý,
kultura a sport,
právě to je to pravý

A tak vlastně bude lépe,
nežli bylo dříve,
srdce správně zas ti tepe,
a je v plné síle

Vydal: Zdeněk Joukl – EKOL
Desná, Poštovní 621

www.joukl.cz

Šíření po internetu povoleno
Desná 2011
© Zdeněk Joukl 2011

